

Sygn. akt IV U 508/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 lutego 2015 r. (Nr (...))

w sprawie A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu A. R. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01 stycznia 2015 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku.

Sygn. akt IV U 508/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lutego 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. R. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, albowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 13 lutego 2015 r. nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył A. R., który wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Zarzucił organowi rentowemu, iż zaskarżoną decyzję oparł na błędnym orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS. Zdaniem ubezpieczonego, stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie zatrudnienia (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wskazując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów

faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględniałyby odwołanie (odpowiedź na odwołanie k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił zważył co następuje:

Ubezpieczony A. R., ur. (...), był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, który miał miejsce dniu 6 marca 2010 r. (bezsporne, protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 21 akt rentowych). Ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do dnia 31 grudnia 2014 r. na podstawie decyzji z dnia 16 stycznia 2014 r. (decyzja k. 76 akt rentowych).

W dniu 22 grudnia 2014 r. ubezpieczony wystąpił do ZUS z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (wniosek k. 79 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował A. R. na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 13 stycznia 2015 r. ustalił, że nie jest on niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 13 stycznia 2015 r. k. 82 akt organu rentowego). Od wskazanego orzeczenia ubezpieczony wniósł sprzeciw (k. 23 akt lekarskich). Wobec powyższego, A. R. został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 13 lutego 2015 r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 13 lutego 2015 r. k. 85 akt rentowych).

Wobec treści orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 13 lutego 2015 r. decyzją z 23 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja k. 86 akt rentowych).

Biegły lekarz urolog w opinii (k. 23) sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznał u ubezpieczonego: neurologiczną dysfunkcję pęcherza moczowego pod postacią niewydolności wypieracza pęcherza moczowego N31.9, przeszkodę podpęcherzową w strefie pośredniej wg (...) w trakcie leczenia farmakologicznego alfablokerem N40 i wskazał, iż powyższe schorzenia nie powodują niezdolności do pracy.

Z kolei biegła lekarz neurolog w swojej opinii (k.29) rozpoznała u ubezpieczonego padaczkę pourazową z napadami rzadkimi po przebytych ciężkim urazie czaszkowo-mózgowym ze stłuczeniem płatów czołowych, organiczne uszkodzenie mózgu płatów czołowych i skroniowych, pourazowe zaburzenia węchu, smaku i dysfunkcję pęcherza moczowego, okresowy zespół bólowy kręgosłupa L/S na podłożu zmian dyskopatycznych bez upośledzenia jego funkcji ruchowej. Schorzenia te powodują, iż A. R. jest częściowo niezdolny do pracy w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2016r. W opinii uzupełniającej (k. 38) biegła neurolog sprecyzowała, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 6 marca 2010 r. w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2016 r.

A. R. z wykształcenia jest technikiem budownictwa. Dotychczas zatrudniony był na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego o specjalności elektromonter oraz jako robotnik magazynowy, zaopatrzeniowiec, przedstawiciel handlowy, a ostatnio jako kierowca (świadczenia pracy k. 4-16 akt rentowych).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 i 2 powyższej ustawy, przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują

niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Biegły lekarz neurolog po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu badania uznała ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 6 marca 2010 r. w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2016 r. (opinia k. 29 i opinia uzupełniająca k. 38). Biegła wskazała, iż napady padaczkowe uogólnione i częściowe występują od czasu przebytego w 2010 r. urazu czaszkowo-mózgowego z następowym organicznym uszkodzeniem mózgu. Na pourazowe zmiany w płatach czołowych skroniowych obu półkul mózgu wskazują wyniki badania MR z 2014 r. Ponadto ostatnio wykonane kontrolne badanie EEG wykazuje elementy napadowe na tle prawidłowej czynności podstawowej. Rozpoznawane schorzenie stanowi przeciwwskazanie do pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu i wysokiej temperaturze, do prowadzenia pojazdów mechanicznych, pracy w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną i z ostrymi narzędziami, przy akwenach wodnych. Biegła zwróciła uwagę, iż ubezpieczony przed wypadkiem pracował jako kierowca handlowiec i do wykonywania dotychczasowej pracy jest niezdolny. Ze względu na rozpoznane schorzenie neurologiczne ubezpieczony jest również niezdolny do pracy zgodnie z wyuczonym zawodem: technik budowlany.

Sąd uznał, iż przeprowadzone przez Sąd opinie biegłych są wiarygodne, rzetelnie sporządzone i w dostateczny sposób uzasadnione. Ich wydanie zostało poprzedzone zapoznaniem się z zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz badaniem A. R.. Stwierdzić należy, iż wnioski wyrażone przez biegłych są jasne i logiczne oraz zostały w należyty sposób uzasadnione.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na dowodzie z opinii biegłego lekarza neurologa, z którego kategorycznie wynika, iż ubezpieczony nadal od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2016 r. jest częściowo niezdolny do pracy i niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Wobec powyższego, stwierdzić należy, iż ubezpieczony spełnia wszystkie warunki wyrażone w wyżej wymienionych przepisach, by uzyskać sporne prawo na dalszy okres.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.